

DEPUTAT ÎN PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare nr.105

www.parlament.md

8 mai 2013

55 Nr. 21

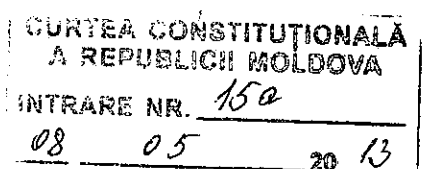
Curtea Constituțională a Republicii Moldova

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu art. 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin. (1) lit. g) și 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995

Deputații

I. AUTORII SESIZĂRII

1. Sergiu Sirbu
2. Deputați în Parlament
3. bd. Ștefan cel Mare 105
4. tel. 079799995

II. OBIECTUL SESIZĂRII

a) Hotărîrea Parlamentului nr. 98 privind constituirea unei Comisii speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr.81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General (*Monitorul Oficial nr.96/315 din 27.04.2013*). Conform art.2 al acestei Hotărîri, Comisia specială urma să prezinte Parlamentului, în termen de pînă la 7 zile, un raport privind circumstanțele adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General a domnului Corneliu Gurin.

b) Hotărîrea Parlamentului nr.103 din 03.05.2013 cu privire la Raportul Comisiei speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General. Prin art.2 al acestei Hotărîri se propune Parlamentului abrogarea Hotărîrii Parlamentului Republicii Moldova nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror general.

c) Hotărîrea Parlamentului nr. 104 din 03.05.2013 cu privire la abrogarea Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General. Prin această hotărîre a fost abrogată Hotărîrea Parlamentului prin care Procurorul General a fost numit în funcție pentru un mandat constituțional de 5 ani. Hotărîrea de abrogare conține prevederea despre intrare în vigoare la data adoptării.

III. CADRUL NORMATIV PERTINENT

1. Constituția Republicii Moldova

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(1) Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 2

Suveranitatea și puterea de stat

(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție.

(2) Nici o persoană particulară, nici o parte din popor, nici un grup social, nici un partid politic sau o altă formațiune obștească nu poate exercita puterea de stat în nume propriu. Uzurparea puterii de stat constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului.

Articolul 6

Separația și colaborarea puterilor

În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 39

Dreptul la administrare

(1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a participa la administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor.

(2) Oricărui cetățean i se asigură, potrivit legii, accesul la o funcție publică.

Articolul 64

Organizarea internă

(1) Structura, organizarea și funcționarea Parlamentului se stabilesc prin regulament....

Articolul 66

Atribuțiile de bază

(1) Parlamentul are următoarele atribuții de bază:

....

c) interpretează legile și asigură unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării;

j) alege și numește persoane oficiale de stat, în cazurile prevăzute de lege....

Articolul 74

Adoptarea legilor și hotărîrilor

...

(2) Legile ordinare și hotărîrile se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

Articolul 76

Intrarea în vigoare a legii

Legea se publică în monitorul oficial al republicii Moldova și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei. Nepublicarea legii atrage inexistența acesteia.

Articolul 122

Componenta

(1) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din judecători și profesori titulari aleși pentru o durată de 4 ani.

(2) Din Consiliul Superior al Magistraturii fac parte de drept: Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției și **Procurorul General**.

Procuratura

Articolul 124

Atribuțiile și structura

(1) Procuratura reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești, în condițiile legii.

(2) Sistemul organelor Procuraturii cuprinde Procuratura Generală, procuraturile teritoriale și procuraturile specializate.

(3) Organizarea, competența și modul de desfășurare a activității Procuraturii sînt stabilite prin lege.

Articolul 125

Mandatul procurorilor

(1) **Procurorul General este numit în funcție de către Parlament, la propunerea Președintelui acestuia.**

(2) Procurorii ierarhic inferiori sînt numiți de Procurorul General și îi sînt subordonați.

(3) **Mandatul procurorilor este de 5 ani.**

(4) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția activității didactice și științifice.

2. LEGISLAȚIA INTERNĂ

Legea nr. 294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură

Articolul 1. Procuratura

Procuratura este o instituție autonomă în cadrul autorității judecătorești, care, în limitele atribuțiilor și competenței, apără interesele generale ale societății, ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele de judecată, în condițiile legii.

Articolul 2. Principiile de organizare a activității Procuraturii

(1) Procuratura își desfășoară activitatea pe principiul legalității.

(2) Activitatea Procuraturii este transparentă și presupune garantarea accesului societății și al mijloacelor de informare în masă la informațiile despre această activitate, cu excepția restricțiilor prevăzute de lege.

(3) Principiul independenței exclude posibilitatea de subordonare a Procuraturii autorității legislative și celei executive, precum și de influență sau de imixtiune a unor alte organe și autorități ale statului în activitatea Procuraturii.

(4) Procurorul își organizează activitatea și o desfășoară pe principiul autonomiei, asigurat prin independență procesuală și control judecătorec, care îi oferă posibilitatea de a lua de sine stătător decizii în cauzele și în cazurile pe care le examinează.

(5) În activitatea Procuraturii, controlul ierarhic intern și controlul judecătorec sînt principii care asigură exercitarea dreptului procurorului ierarhic superior de a verifica legalitatea deciziilor emise de procurorul ierarhic inferior, precum și posibilitatea contestării în instanță de judecată a deciziilor și a acțiunilor cu caracter procesual ale procurorului.

Articolul 3. Cadrul juridic de activitate a Procuraturii

Activitatea Procuraturii este reglementată de **Constituția Republicii Moldova, de prezenta lege**, de alte acte legislative, precum și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 27. Procurorul General

(1) Procurorul General conduce Procuratura.

(2) **Procurorul General:**

a) reprezintă Procuratura în relațiile cu celelalte autorități publice, cu persoane juridice și fizice din țară și din străinătate;

b) numește procurorii inferiori, exercită, direct sau prin intermediul adjuncților săi ori al procurorilor subordonați, controlul asupra activității procurorilor;

c) emite în scris ordine, dispoziții și instrucțiuni metodologice și de reglementare executorii, aprobă regulamente;

d) revocă, suspendă sau anulează actele emise de procurori care contravin legii;

e) stabilește, în corespundere cu structura aprobată de Parlament, organizarea interioară a organelor Procuraturii, repartizează mijloace pentru funcționarea lor;

f) solicită organelor care au competențe legale în descoperirea și urmărirea infracțiunilor, precum și în exercitarea activității operative de investigații, delegarea de persoane specializate în domeniu pentru a îndeplini, sub directa conducere și sub controlul nemijlocit al procurorilor, actele procesuale conferite de lege;

g) sesizează Curtea Constituțională privind constituționalitatea legilor, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului;

h) conferă procurorilor, în condițiile legii, grade de clasificare și grade militare speciale;

i) decide asupra atribuțiilor și obligațiilor prim-adjunctului și adjuncților săi, precum și ale altor procurori din subordine;

j) convoacă procurorii inferiori în ședințe, anual sau de câte ori este nevoie;

k) este ordonatorul mijloacelor financiare, administrează bunurile Procuraturii.

(3) Procurorul General prezintă anual Parlamentului raport despre starea legalității și ordinii de drept din țară, precum și despre măsurile întreprinse pentru redresarea ei. Raportul Procurorului General este făcut public și se plasează în internet pe pagina oficială a Procuraturii.

Articolul 36. Condițiile de numire în funcția de procuror

(1) Poate fi numită în funcția de procuror persoana care întrunește următoarele condiții:

a) deține cetățenia Republicii Moldova și este domiciliată pe teritoriul ei;

b) are capacitate de exercițiu deplină;

c) este licențiată în drept;

d) are vechimea în muncă necesară pentru a fi numită în funcția respectivă și se bucură de o bună reputație sau a absolvit cursurile de formare inițială a procurorilor la Institutul Național al Justiției;

e) nu are antecedente penale;

f) cunoaște limba de stat;

g) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea atribuțiilor.

(2) În funcția de Procuror General poate fi numită **persoana a cărei calificare profesională și experiență de lucru din ultimii 15 ani sînt corespunzătoare realizării sarcinilor Procuraturii**, iar în funcția de adjunct al acestuia, persoana care a activat în funcția de procuror cel puțin 10 ani.

(3) În funcția de procuror teritorial sau de procuror specializat, de procuror-șef al subdiviziunii organului Procuraturii pot fi numiți procurorii care au o vechime de muncă în funcția de procuror de cel puțin 5 ani, iar în funcția de adjunct al acestora, de cel puțin 4 ani.

Articolul 40. Numirea în funcție a procurorilor

(1) **Procurorul General este numit în funcție de către Parlament, la propunerea Președintelui Parlamentului, pentru un mandat de 5 ani.**

(2) După numirea în funcție, Procurorul General depune în fața Parlamentului următorul jurământ:

“În exercitarea atribuțiilor de Procuror General, jur să respect cu strictețe Constituția, legile Republicii Moldova, să apăr ordinea de drept, drepturile și libertățile omului, interesele generale ale societății”.

Articolul 42. Atestarea procurorului

(1) **Pentru verificarea responsabilității și evaluarea corespunderii criteriilor de competență profesională și de performanță, procurorul este atestat o dată la 5 ani.**

(2) Procurorul este atestat:

a) la expirarea perioadei de 5 ani pentru care a fost atestat;
b) la promovarea într-o funcție superioară după aplicarea sancțiunii disciplinare de retrogradare în funcție.

(3) Prima atestare a procurorului se face la 2 ani de la numire în funcție.

(4) Procurorul susține atestarea în fața Colegiului de calificare.

(5) Rezultatele atestării pot fi contestate de procuror în Consiliul Superior al Procurorilor în termen de 3 zile de la comunicare.

(6) **Nu sînt supuși atestării: Procurorul General și adjuncții săi, procurorii membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, ai Colegiului de calificare și ai Colegiului disciplinar pe perioada exercitării mandatului.**

Articolul 66. Eliberarea din funcție

(1) Procurorul este eliberat din funcție în cazul:

- a) demisiei în condițiile art.67 alin.(2);
- b) depunerii cererii de eliberare din proprie inițiativă;
- c) demisiei în legătură cu atingerea plafonului de vîrstă;
- d) expirării termenului de numire în funcție;
- e) comiterii sistematice de abateri disciplinare sau comiterii unei abateri disciplinare grave;
- f) necorespunderii funcției deținute din cauza calificării insuficiente, fapt constatat prin atestare;
- g) pronunțării unei sentințe definitive de condamnare;
- h) pierderii cetățeniei Republicii Moldova;
- i) refuzului de a fi transferat în alt organ al Procuraturii dacă organul în care a lucrat se lichidează ori se reorganizează;
- j) decesului sau declarării decesului procurorului prin hotărîre judecătorească definitivă.

(2) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit.c), g), h) și j), hotărîrea privind eliberarea procurorului din funcție se emite de către Procurorul General. În celelalte cazuri prevăzute de lege, procurorul va fi eliberat din funcție de către Procurorul General în baza hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărîrile de eliberare din funcție pot fi contestate în instanța de judecată în modul stabilit de lege.

(3) În cazul anulării hotărîrii de eliberare din funcție, procurorul va fi repus în toate drepturile, plătindu-i-se, conform legii, drepturile bănești de care a fost privat.

(4) Procurorul General poate fi eliberat din funcție înainte de expirarea mandatului de către Parlament, la propunerea Președintelui Parlamentului, în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.a), b), g), h).

(5) Prim-adjunctul și adjuncții Procurorului General pot fi eliberați din funcție în temeiurile prevăzute la alin.(1) lit.a), b), c), e), g), h), i).

Regulamentul Parlamentului, Legea nr. 797-XIII din 02.04.1996

Articolul 32 (31). Constituirea comisiilor speciale
Parlamentul poate constitui, de asemenea, comisii speciale.

Articolul 33 (32). Scopurile și componența comisiilor speciale

(1) Comisiile speciale se constituie de Parlament pentru examinarea proiectelor de acte legislative, pentru elaborarea unor proiecte de acte legislative complexe sau pentru alte scopuri, indicate în hotărîrea de înființare a comisiei respective. **Proiectele de acte legislative elaborate de comisia specială se examinează de comisiile permanente în conformitate cu cerințele stabilite de prezentul Regulament.**

(2) Prin aceeași hotărîre se va desemna, la propunerea Biroului permanent, componența nominală a comisiei, precum și termenul în care va fi depus raportul comisiei.

(3) La constituirea și activitatea comisiei speciale se vor aplica în mod corespunzător prevederile art.16-29.

Articolul 75. Procedura de vot pe categorii de acte legislative

(1) Legile, hotărîrile și alte acte se adoptă de către Parlament cu votul majorității după cum urmează:

- a) legile constituționale - cu votul a 2/3 din numărul deputaților aleși;
- b) legile organice - cu votul majorității deputaților aleși;
- c) **legile ordinare, hotărîrile și alte acte - cu votul majorității deputaților prezenți.**

(3) O altă majoritate de voturi este aplicabilă doar în cazurile expres prevăzute în Constituție.

Articolul 80. Procedura de alegere, numire sau de propunere pentru numirea în funcție a persoanelor oficiale de stat

(1) Hotărîrile cu privire la alegere, numire sau propunerile pentru numirea în funcție a persoanelor oficiale de stat care, potrivit Constituției și altor legi, se fac de către Parlament, se adoptă în condițiile **art.74 alin.(2) din Constituție**. În același mod se adoptă și hotărîrile Parlamentului cu privire la destituirea (revocarea) persoanelor oficiale vizate, cu excepțiile stabilite de legislație.

(2) Chestiunea cu privire la alegere, numire sau propunerile pentru numirea în funcție a persoanelor oficiale de stat se supun dezbaterii Parlamentului după prezentarea raportului Comisiei juridice, pentru numiri și imunități.

(3) În procesul întocmirii raportului comisia va examina candidaturile pentru alegere, numire sau propunerile pentru numirea în funcție a persoanelor oficiale de stat, avînd dreptul de a chema spre audiere persoanele în cauză.

Legea nr. 780 din 27.12.2001 privind actele legislative

Articolul 1. Sfera de reglementare

(1) Prezenta lege stabilește modul de inițiere, elaborare, avizare, expertiză, redactare, interpretare și ieșire din vigoare a actelor legislative, precum și mijloacele, metodele și tehnicile utilizate în acest sens.

Articolul 2. Actele legislative

(1) Actele legislative sunt acte adoptate de unica autoritate legislativă a statului în temeiul normelor constituționale, conform procedurii stabilite de Regulamentul Parlamentului, de alte reglementări în vigoare, și ocupă poziția cea mai înaltă în ierarhia actelor normative din Republica Moldova.

(2) Din categoria actelor legislative fac parte:

- a) Constituția Republicii Moldova și legile constituționale;
- b) legile organice și legile ordinare;
- c) **hotărârile și moțiunile.**

(3) Tratatul internațional, precum și legile, prin care Republica Moldova devine parte la un act internațional sunt supuse unei proceduri speciale de inițiere, elaborare, adoptare, intrare în vigoare sau denunțare, conform Legii privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova.

(4) Prezenta lege nu se aplică la elaborarea actelor legislative cu caracter politic, administrativ sau de alt **ordin care nu conțin norme de drept** și nici asupra actelor organelor de lucru ale Parlamentului.

Articolul 4. Principiile de bază ale legiferării

(1) Actul legislativ trebuie să corespundă prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, inclusiv legislației comunitare.

(2) Actul legislativ **trebuie să corespundă dispozițiilor constituționale și să fie în concordanță cu cadrul juridic existent**, cu sistemul de codificare și unificare a legislației.

(3) La elaborarea, adoptarea și aplicarea actului legislativ se respectă principiile:

- a) oportunității, coerenței, consecvenței și echilibrului între reglementările concurente;
- b) **consecutivității, stabilității și predictibilității normelor juridice;**
- c) transparenței, publicității și accesibilității.

Articolul 11. Hotărârile

(1) **Hotărârile Parlamentului sînt acte legislative subordonate legilor, se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți, dacă prin Constituție nu este prevăzută o altă majoritate**, și nu se supun procedurii de promulgare. Hotărârile cu caracter individual și alte hotărâri care nu conțin norme de drept pot fi examinate fără a fi supuse tuturor procedurilor prealabile în organele de lucru ale Parlamentului.

(2) Hotărârile Parlamentului se adoptă:

- a) în domeniul organizării activității interne a Parlamentului și structurilor ce intră în componența sa ori îi sînt subordonate nemijlocit;
- b) pentru aprobarea sau modificarea structurii unor organe sau instituții;
- c) **pentru alegerea, numirea, revocarea, destituirea și suspendarea din funcții publice;**
- d) pentru aprobarea altor acte care nu conțin norme de drept;
- e) în alte domenii care nu necesită adoptarea de legi.

(3) **Modificarea, completarea și abrogarea hotărârilor Parlamentului se fac, de regulă, prin hotărîre, conform procedurii stabilite în acest sens.**

Secțiunea 2. Abrogarea

Articolul 37. Intervenirea abrogării

(1) Abrogarea este un procedeu tehnico-juridic de suprimare prin care sînt scoase din vigoare prevederile actului legislativ **ce nu mai corespund echilibrului dintre cerințele sociale și reglementarea legală.**

(2) **Abrogarea intervine în următoarele cazuri:**

- a) pentru a omite dispozițiile dintr-un act legislativ care au intrat în conflict cu dispozițiile unui alt act legislativ de aceeași forță juridică sau de o forță juridică superioară;
- b) pentru a evita eventualele paralelisme în legislație;
- c) pentru a înlătura discrepanțele și neclaritățile;
- d) pentru a degreva fondul juridic de norme desuete.

Legea nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică

Articolul 6. Ocuparea funcției de demnitate publică

(1) Ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin alegeri sau prin numire, în condițiile legii.

(2) În cazul în care ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin alegeri, temeiul legal al apariției raportului de exercitare a funcției este validarea mandatului de către autoritatea competentă, dacă legea specială nu prevede altfel.

(3) În cazul în care ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin numire, temeiul legal al apariției raportului de exercitare a funcției este actul de numire.

(4) Pentru ocuparea unor funcții de demnitate publică prin numire se organizează concurs în condițiile legii.

(5) Autoritatea competentă să numească în funcție demnitarul respectiv o face din oficiu sau la propunerea autorității/organului abilitat.

(6) Demnitarul depune jurământ în cazul în care această obligație este prevăzută de legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar.

Articolul 7. Mandatul demnitarului

(1) Mandatul demnitarului este de 4 ani, dacă un alt termen nu este stabilit prin Constituție sau prin legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar.

(2) Exercitarea funcției de demnitate publică nu este limitată de un anumit număr de mandate, cu excepția cazurilor când legea specială ce reglementează activitatea demnitarului prevede altfel.

(3) În cazul în care termenul regulamentar de exercitare a mandatului expiră sau a expirat, iar succesorul de competență nu intră în exercitarea mandatului, demnitarul continuă să-și exercite mandatul pînă la ocuparea funcției de către succesorul de competență.

Articolul 22. Încetarea mandatului

(1) Exercitarea mandatului încetează la expirarea termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen.

(2) În cazul demnitarului ales, încetarea înainte de termen a mandatului are loc în condițiile prevăzute de legislația specială ce reglementează activitatea demnitarului respectiv.

(3) În cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

(4) Dispozițiile alin. (3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen.

JURISPRUDENȚA ANTERIOARĂ A CURȚII CONSTITUȚIONALE

Hotărîrea Curtii Constituționale Nr. 11 din 27 aprilie 2010

4. În scopul garantării independenței persoanei ce exercită o funcție de demnitate publică, normele constituționale și legale impun respectarea exercitării termenului mandatului. De regulă, destituirea presupune o procedură mai complicată decît numirea în funcție sau cel puțin una echivalentă. Procedura de destituire este expres stipulată pentru Președintele Republicii Moldova, Președintele Parlamentului, Procurorul General ș.a. Pentru comparație, potrivit art.64 din Constituție, Președintele Parlamentului este ales cu majoritatea voturilor deputaților

aleși, dar este eliberat din funcție cu cel puțin 2/3 din voturile tuturor deputaților. Această rigiditate decurge din rațiunea asigurării independenței persoanei față de acei care au votat pentru alegerea sau numirea sa. În cazul reglementării constituționale sau legale a procedurii de numire în funcție, nu este neapărat necesară reglementarea procedurii de destituire, aceasta prezumându-se.

Hotărîrea Curții Constituționale Nr.14 din 07.07.2011

5. Competența autorității de a adopta Hotărîrea nr.83. Titlul IV din Constituție statuează principiile fundamentale ce guvernează economia națională și finanțele publice. Art.133 din Constituție atribuie Curții de Conturi calitatea de organ de control asupra finanțelor publice. Conform legii de organizare, Curtea de Conturi este unica autoritate publică a statului care exercită controlul asupra formării, administrării și întrebuințării resurselor financiare publice și administrării patrimoniului public prin realizarea auditului extern în sectorul public în calitate de instituție supremă de audit și este protejată legal de interferența din partea organelor de drept sau cu funcții de control. Art.133 alin.(3) din Constituție stipulează că **Președintele Curții de Conturi este numit de Parlament, la propunerea Președintelui acestuia, pentru un termen de 5 ani.**

Art.66 lit.(a) din Constituție prevede că Parlamentul adoptă trei categorii de acte: legi, hotărîri și moțiuni. Același articol, la lit.(j), conferă Parlamentului funcția de a alege și numi persoane oficiale de stat, în cazurile prevăzute de lege. Dezvoltînd normele constituționale, art.11 alin.(2) lit.(c) din Legea privind actele legislative prevede că hotărîrile Parlamentului se adoptă pentru alegerea, numirea, revocarea, destituirea și suspendarea din funcții publice.

Din normele constituționale și legale enunțate Curtea conchide că Hotărîrea nr.83, privind numirea Președintelui Curții de Conturi, corespunde cerințelor prevăzute de art.66 și art.133 din Constituție. Astfel, actul a fost adoptat de Parlament, la propunerea Președintelui Parlamentului, în formă de hotărîre și conține părțile structurale necesare.

6. Procedura de adoptare a Hotărîrii nr.83. Prin procedura de adoptare a actului se are în vedere toată gama de acțiuni pe care orgumul emitent trebuie să le execute conform cerințelor constituționale și legale în vigoare: inițierea, elaborarea și avizarea proiectului de către autoritățile competente, supunerea actului unui număr anumit de lecturi, prezența cvorumului la discutarea și adoptarea actului, contrasemnarea, promulgarea, publicarea ș.a.

Din materialele prezentate Curții Constituționale rezultă că în ședința Parlamentului din 21 aprilie 2011, în cadrul căreia a fost adoptată Hotărîrea nr.83, au fost respectate prevederile art.133 alin.(3) din Constituție, potrivit cărora Președintele Curții de Conturi este numit de Parlament, la propunerea Președintelui Parlamentului.

Conform procedurii reglementate de art.11 din Legea privind actele legislative, hotărîrile Parlamentului, ca acte legislative subordonate legilor, se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți, dacă prin Constituție nu se prevede o altă majoritate. Curtea menționează că art.133 din Constituție nu prevede pentru adoptarea hotărîrii în cauză a Parlamentului un număr mai mare de voturi.

Potrivit stenogramei, la ședința din 21 aprilie 2011 au participat 54 de deputați. Hotărîrea nr.83 a fost adoptată unanim de deputații prezenți, respectîndu-se prevederile art.38 din Regulamentul Parlamentului, ședința fiind deliberativă, și art.11 din Legea privind actele legislative, hotărîrea acumulînd numărul necesar de voturi.

Art.11 din Legea privind actele legislative stipulează că hotărîrile cu caracter individual și alte hotărîri care nu conțin norme de drept pot fi examinate fără a fi supuse tuturor procedurilor prealabile în organele de lucru ale Parlamentului. Proiectul Hotărîrii nr.83, precum și candidatura propusă de Președintele Parlamentului pentru funcția de Președinte al Curții de Conturi au fost examinate și aprobate de Comisia juridică, pentru numiri și imunități a

Parlamentului. Astfel, Hotărîrea nr.83 corespunde rigorilor constituționale și legale privind procedura de adoptare.

Hotărîrea Curții Constituționale nr.10 din 16.04.2010:

5. Prezenta hotărîre privind modificarea jurisprudenței Curții Constituționale nu vizează toate actele administrative referitoare la persoanele oficiale exponente ale unui interes politic sau public deosebit, ci doar cele referitoare la un anumit cerc de persoane, concretizarea cărora este necesar a fi efectuată de către Parlament.

Curtea Constituțională menționează că persoanele oficiale exponente ale unui interes politic sau public deosebit sînt antrenate în raporturi speciale de muncă. Ca urmare, ele beneficiază de drepturi și garanții speciale de muncă, ce decurg atît din normele generale ale legislației muncii (Codul muncii), cît și din legislația care reglementează statutul acestor persoane. În legătură cu acest fapt Curtea Constituțională consideră necesar să excludă din pct.1 alin.3 al dispozitivului Hotărîrii nr.16 din 28.05.1998 în redacția Hotărîrii nr.39 din 09.07.2001 sintagma “care nu comportă un litigiu de muncă”.

După statutul juridic al funcțiilor deținute și garanțiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, persoanele oficiale exponente ale unui interes politic sau public deosebit se divizează în două categorii: 1) persoane oficiale exponente ale unui interes politic deosebit și 2) persoane oficiale exponente ale unui interes public deosebit. În prima categorie se includ persoanele ce dețin funcții politice în cadrul instituțiilor politice, care sînt eminentamente persoane politice și care în exercitarea atribuțiilor trebuie să manifeste loialitate și consecvență pentru realizarea scopurilor politice. Astfel, Prim-ministrul, miniștrii (alte funcții și persoane) trebuie să dea dovadă de consecvență, loialitate și atașament politic față de programul de guvernare, pentru îndeplinirea căruia au fost investiți în funcțiile respective. Afirmarea este valabilă și pentru deputații care ocupă funcții de conducere în structurile organizatorice ale Parlamentului. Realizînd obiectivele de edificare a unei societăți democratice, statul poate limita căile de protecție a drepturilor speciale de muncă ale acestor persoane în instanțele judecătorești de drept comun sau specializate.

Curtea Constituțională își menține practica de exceptare de la controlul de constituționalitate a actelor administrative cu caracter individual emise de Parlament, de Președintele Republicii Moldova și de Guvern în exercițiul atribuțiilor prevăzute expres de normele constituționale sau legislative, ce țin de alegerea, numirea și destituirea din funcțiile publice a persoanelor oficiale exponente ale unui interes politic deosebit.

Curtea consideră necesar a exclude din pct.1 alin.2 al dispozitivului Hotărîrii nr.16 din 28.05.1998 cuvîntul “și public”. Dacă pentru această categorie de persoane accesul la justiție, în funcție de caz, poate fi limitat, a doua categorie de persoane oficiale, în special cele numite pentru durata mandatului, necesită un anumit grad de independență. În scopul îndeplinirii cu bună-credință a funcțiilor

publice și exercitării depline a mandatului pentru care au fost alese sau numite, în cazul în care apare un litigiu de muncă, aceste persoane trebuie să se bucure de garanțiile unui proces echitabil. Astfel, judecătorii Curții Constituționale, judecătorii Curții Supreme de Justiție, Procurorul General, membrii CEC și alte persoane nu pot fi supuse aceluiași tratament precum persoanele politice. Aceste persoane nu pot fi demise pînă la expirarea mandatului pentru lipsă de loialitate sau pierderea încrederii din partea grupurilor politice care le-au propus sau le-au numit. Dimpotrivă, de la aceste persoane se cere maximă independență și respectarea tuturor rigorilor legalității și imparțialității în exercitarea atribuțiilor. Termenul mandatului exercitat de ei nu poate fi redus pentru motivele subiective menționate.

IV. PRETINSELE ÎNCĂLCĂRI ȘI ARGUMENTELE DE RIGOARE

În privința Hotărîrii Parlamentului nr.98 din 25.04.2013 și Hotărîrii Parlamentului nr. 103 din 03.05.2013 cu privire la Raportul Comisiei speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General

La 18 aprilie 2013 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărîrea Nr.81, prin care domnul Corneliu GURIN a fost numit în funcția de Procuror General pentru un mandat de 5 ani.

Procedura de numire s-a efectuat în conformitate cu prevederile constituționale de la art.125 alin.(1) din Legea Supremă: Procurorul General a fost numit în funcție de către Parlament la propunerea Președintelui acestuia.

Candidatul la funcția de Procuror General a întrunit toate condițiile constituționale și legale pentru numire în funcție: a prezentat actele și informațiile care atestă calificarea profesională (jurist), activitatea de muncă după obținerea calificării, vechimea în muncă și capacitățile corespunzătoare realizării sarcinilor procuraturii, a primit aviz pozitiv din partea Comisiei juridice, numiri și imunități și a obținut votul majorității deputaților prezenți la ședința plenară a Parlamentului.

Ulterior, Procurorul General a depus jurămîntul în fața Parlamentului și a intrat în exercițiul funcției.

Hotărîrea Parlamentului Nr.81 din 18.04.2013 privind numirea în funcția de Procuror General a intrat în vigoare la data adoptării și a fost publicată în Monitorul Oficial Nr.91 din 20.04.2013, art. nr.304.

La momentul adoptării Hotărîrii Parlamentului nr.81/18.04.2013 nu au fost formulate amendamente și nu au fost aduse argumente privind necorespunderea reglementărilor constituționale sau legale.

Ulterior, anumiți deputați au declarat că nu au votat pentru candidatul la funcția de Procuror General și s-a insistat pentru a fi creată o comisie parlamentară care să investigheze circumstanțele adoptării de către Parlament a Hotărîrii privind numirea în funcția de Procuror General. În pofida faptului că legislația și Regulamentul Parlamentului nu prevede o astfel de procedură, prin Hotărîrea Parlamentului Nr. 98 din 25.04.2013 a fost creată o comisie „specială” pentru

examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr.81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General.

De notat în acest sens, că art.33 (32) din Regulamentul Parlamentului stabilește că pot fi formate comisii „speciale” pentru: examinarea proiectelor de acte legislative; pentru elaborarea unor proiecte de acte legislative complexe sau pentru „alte scopuri, indicate în hotărîrea de înființare a comisiei respective”, dar aceste scopuri sunt circumscrise activității de creație legislativă și nu unor activități de investigare sau anchetă.

Pentru alte cazuri, cînd este necesară evaluarea unor situații legate de activitatea Parlamentului sau altor instituții publice, Parlamentul trebuie să constituie Comisia de anchetă. Experiența parlamentară anterioară denotă explicit faptul că evaluarea circumstanțelor „votării” unor acte legislative este efectuată exclusiv prin crearea unor comisii de anchetă¹.

Fără a audia persoanele vizate nemijlocit: dl Marian Lupu, deputat în Parlament și dl Corneliu Gurin, procuror General, la 3 mai 2013 Comisia specială a prezentat un raport prin care a constatat că la numărarea voturilor s-ar fi comis o eroare și de fapt, pentru numirea dlui Corneliu Gurin în funcția de General au votat nu 51 de deputați ci 49 de deputați, deoarece doi deputați nu și-au recunoscut votul pro.

De remarcat faptul că o astfel de procedură precum audierea deputaților după o perioadă de timp dacă au votat sau nu este contrarie principiului unui stat de drept și principiului general al legiferării.

În cazul în care apar divergențe privind numărul voturilor, acestea urmează a fi clarificate imediat, dar nu după o perioadă nedefinită de timp, cînd unii subiecți pot declara, din diverse motive, personale sau politice, că s-au răzgândit sau nu au votat pentru a anula o decizie sau alta a forului legislativ suprem.

Votul odată consumat și necontestat în procedura regulamentară nu poate fi revăzut. O asemenea procedură nu este prevăzută și nici nu poate fi prevăzută, în caz contrar, ar fi zădărnicit tot procesul legislativ și ar fi compromisă autoritatea legislativă a statului, ar fi afectată securitatea raporturilor juridice și chiar securitatea națională, dacă după o perioadă de timp s-ar reveni la votarea unor hotărîri sau legi, reieșind din interese politice sau personale de moment.

În cazul în care majoritatea parlamentară dorește să revizuiască decizia într-o problemă sau alta, sunt obligatorii mecanismele și procedurile de inițiere fie a modificării, completării sau abrogării unor acte legislative, respectînd procedurile de rigoare.

În cazul numirii în funcție a unor înalți demnitari, Constituția și legislația nu prevede procedura de abrogare a deciziilor de numire, mai ales în cazul cînd acești demnitari sunt aleși pentru un mandat stabilit de normele constituționale și legile organice.

---

¹ HP nr.75/2011 cu privire la constituirea Comisiei de anchetă privind elucidarea circumstanțelor votării și semnării Legii nr. 176 din 15 iulie 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 451-XV din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător

Pentru astfel de cazuri legislația prevede procedura de revocare din funcție, în anumite condiții și cu respectarea strictă a unor proceduri.

În cazul revizuirii voturilor pentru numirea Procurorului General este absolut inadmisibil de a iniția investigații, cine a votat sau nu a votat după o perioadă de timp, deoarece acest fapt reprezintă un abuz de drept. Mai mult ca atât, nu există nici o procedură obiectivă prin care s-ar proba fără echivoc temeinicia unei astfel de situații.

Chiar dacă ar putea fi admis, pur ipotetic, că nu s-au numărat corect voturile, oricum acest fapt nu poate duce la anularea hotărârii de numire în funcție a Procurorului General, deoarece la ședința din 18 aprilie 2013 s-au înregistrat 95 de deputați (însă nu este probată aflarea lor în sală la momentul votării, ba dimpotrivă, unul dintre deputații care și-a revocat votul a afirmat contradictoriu că nu era prezent în sală, deci prezența era de cel mult 94 de deputați).

Procurorul General se numește prin hotărâre a Parlamentului care se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți. Majoritatea deputaților prezenți constituia 48 de voturi. Astfel, oricum candidatul la funcția de Procuror General a întrunit voturile necesare pentru a fi numit în funcție.

După ce comisia specială a conștientizat faptul că argumentele legate de voturi nu sunt fundamentate, investigațiile au fost deturnate în altă direcție – având drept scop prestabilit de a identifica alte argumente pentru anularea Hotărârii de numire în funcție a Procurorului General (declarații în acest sens au fost făcute de președintele Comisiei speciale înainte de adoptarea raportului).

Comisia a tras concluzii subiective, conform cărora, candidatul la funcția de Procuror General nu ar corespunde cerințelor de vechime în muncă, respectiv, nu are 15 ani vechime în activități care ar corespunde realizării sarcinilor procuraturii. Mai mult decât atât, în raportul Comisiei au fost incluse supoziții abuzive, care lezează onoarea și demnitatea persoanelor vizate prin respectivul raport, încălcându-se normele constituționale privind respectarea onoarei și demnității persoanei, prezumția nevinovăției, competența Parlamentului etc.

Concluziile respective nu au fost bazate pe norme exprese ale legislației, nu au fost probate prin înscrisuri: carnet de muncă, certificat privind necorespunderea unor criterii sau calificări, incompatibilități sau interdicții sau audieri ale persoanelor vizate sau altor persoane în cunoștință de cauză. Astfel, concluziile Comisiei au fost eronate, abuzive și au depășit limitele competenței atribuite de legislație comisiilor speciale și deputaților în Parlament, aceștia arogându-și atribuții de calificare a vechimii în muncă (dovada vechimii se face prin carnet de muncă, dosar personal, înscrisuri publice și private, plata asigurărilor sociale etc.), stabilire a unor perioade de întrerupere a vechimii în muncă (deși legea nu spune despre necesitatea vechimii neîntrerupte în anumite funcții). Supozițiile din raportul Comisiei speciale au avut scopul de a justifica legal crearea comisiei și finalizarea unui interes politic, de eliminare din funcție, printr-o procedură neprevăzută de Constituție și legislație, a persoanei numite în funcția de Procuror General, conform reglementărilor constituționale și procedurale în materie.

De notat că la momentul numirii și ulterior, candidatul la funcția de Procuror General a prezentat informații care confirmă calificarea și vechimea în muncă necesară, acestea au fost apreciate drept corespunzătoare Constituției și legislației de către: Președintele Parlamentului, Comisia juridică, numiri și imunități; de către Parlamentul Republicii Moldova, care a adoptat Hotărîrea de numire în funcție a Procurorului General. Astfel, toate concluziile Comisiei speciale sunt interpretări abuzive, conjuncturale și subiective, care au doar un scop politic dar care produc prejudicii considerabile ordinii juridice prestabilite.

Conform Regulamentului Parlamentului, doar Comisia juridică, numiri și imunități este responsabilă de a raporta în fața Parlamentului dacă un candidat la o funcție publică corespunde cerințelor legale. Raportul Comisiei juridice a fost pozitiv, nu a fost anulat, însăși comisia nu și-a revizuit hotărîrea, iar nimeni din membrii Comisiei juridice nu a fost audiat pentru a da explicații. Nici persoana numită în funcția de Procuror General și nici deputatul Marian Lupu, care deținea funcția de Președinte al Parlamentului la data de 18.04.2013, - nu au fost audiați pentru a da explicații. Aceste omisiuni denotă caracterul prestabilit al concluziilor Comisiei speciale, încălcarea procedurilor de elucidare complexă și sub toate aspectele a situației și necorespunderea activității Comisiei speciale cu scopurile pentru care a fost constituită.

Comisia specială, prin vicere intenționată, a expus concluzii precum că la numirea Procurorului General nu s-au respectat cerințele Legii cu privire la Procuratură, făcând abstracție de faptul că procedura numirii Procurorului General este prevăzută direct în Constituție, procedură care a fost respectată într-u totul.

În concluzie la acest capitol, constatăm ilegalitatea și neconstituționalitatea:

a) Hotărîrii Parlamentului nr.98 din 25.04.2013, care contravine:

- art.1 din Constituție (Statul Republica Moldova, caracterul de stat de drept);
- art.64 din Constituție (Organizarea internă a Parlamentului);
- alin.(1) lit.c) și j) ale art.66 alin Constituție (Atribuțiile de bază ale Parlamentului);
- art.31-32 din Regulamentul Parlamentului (Comisiile speciale și competența acestora).

b) Hotărîrea Parlamentului nr. 103 din 03.05.13 cu privire la Raportul Comisiei speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General, care contravine:

- art.1 din Constituție (Statul Republica Moldova, caracterul de stat de drept, democratic etc.);
- art.2 din Constituție (Suveranitatea și puterea de stat, care a fost exercitată în interes politic propriu, de către un grup de deputați în Parlament);
- art.6 din Constituție (separația și colaborarea puterilor, Parlamentul arogându-și puteri ce constituie prerogative ale altor autorități publice);

- art.7 din Constituție (Constituția, Legea Supremă, care constată că nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică);
- art.39 din Constituție (Dreptul la administrare, care garantează accesul la funcții publice în condițiile legii);
- art.64 din Constituție (Organizarea internă a Parlamentului, care prevede că organizarea și funcționarea Parlamentului se stabilesc prin regulamentul acestuia.);
- alin.(1) lit.c) și j) ale art.65 din Constituție (Atribuțiile de bază, conform cărora, parlamentul interpretează legile, asigură unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării, alege și numește persoane oficiale de stat, în cazurile prevăzute de lege;
- alin.(2) al art.74 din Constituție (Adoptarea legilor și hotărârilor, conform cărui hotărârile se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți);
- art.76 din Constituție (Intrarea în vigoare a legii, care se aplică și în cazul hotărârilor Parlamentului);
- alin.(3) al art.124 din Constituție (Organizarea, competența și modul de desfășurare a activității Procuraturii sînt stabilite prin lege);
- alin.(1) și (3) al art.125 din Constituție (mandatul procurorilor);
- alin.(1) lit.c) din art.75 al Regulamentului Parlamentului (Procedura de vot pe categorii de acte legislative);
- art.80 din Regulamentul Parlamentului (Procedura de alegere, numire sau de propunere pentru numirea în funcție a persoanelor oficiale de stat);

În privința Hotărîrii Parlamentului nr.104 din 03.05.2013 cu privire la abrogarea Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General

În cazul în care Parlamentul intenționează să elibereze din funcție orice persoană oficială, inclusiv Procurorul General, este obligatorie respectarea procedurilor de revocare din funcție, proceduri stipulate de Constituție și reglementate expres de legislație.

În fapt, la 3 mai 2013, prin abrogarea Hotărîrii nr. 81, a fost urmărit scopul revocării Procurorului General din funcție, însă procedurile respective s-au efectuat cu grave încălcări ale Constituției și legislației.

Prin abrogarea Hotărîrii nr.81 sunt încălcate direct art.1, 6, 125 din Constituția Republicii Moldova, prevederile Legii cu privire la procuratură, prevederile Regulamentului Parlamentului și ale Legii privind actele legislative.

De notat în acest sens că, Procuratura este o instituție autonomă în cadrul autorității judecătorești, care, în limitele atribuțiilor și competenței, apără interesele generale ale societății, ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele de judecată, în condițiile legii.

Procuratura și toți procurorii, inclusiv Procurorul General sunt independenți, se supun numai legii, nu sunt subordonați autorității legislative sau executive și nu pot fi influențați de aceste autorități, iar imixtiunea unor persoane, organe și autorități ale statului în activitatea procuraturii sunt ilegale.

Prin revocarea abuzivă din funcție a Procurorului General, cu încălcarea normelor constituționale, a fost sfidat grav principiul statului de drept, prevăzut de art.1 al Constituției și principiul separației puterilor în stat, prevăzut la art. 6 din Legea Supremă.

Potrivit art. 125 din Constituție, Procurorul General este numit în funcție de către Parlament, la propunerea Președintelui acestuia. Revocarea din funcție se face prin aceeași procedură, de către Parlament, la propunerea Președintelui Parlamentului.

Acest fapt este reglementat și de art. 66 din Legea cu privire la procuratură. Procedura rigidă de revocare din funcție a Procurorului General asigură o independență reală a funcției de Procuror General și a organelor procuraturii.

Prin hotărîrea din 3 mai, Parlamentul a abrogat Hotărîrea de numire în funcție a procurorului General, revocîndu-l din mandatul obținut anterior, fără să fie respectată procedura constituțională, fără existența motivelor legale, fără existența propunerii Președintelui Parlamentului și cu încălcarea procedurii.

Prin acest act, Parlamentul a sfidat flagrant art. 125 din Legea Supremă.

Funcția de Procuror General nu este o funcție politică, ci o funcție publică exponentă a unui interes public deosebit. De la Procurorul General se cere maximă independență și respectarea tuturor rigorilor legalității și imparțialității în exercițiul funcției, el nu trebuie să manifeste loialitate și consecvență pentru realizarea scopurilor politice și, ca urmare, nu poate să suporte anumite îngrădiri în exercitarea dreptului de acces liber la justiție².

Potrivit Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV, Procurorul General nu se poate adresa în contenciosul administrativ pentru protecția drepturilor sale ce rezultă din raporturile de serviciu.

Hotărîrea Parlamentului contestată este un act cu caracter individual și se referă la demiterea unei persoane oficiale exponente a unui interes public deosebit, numite pe durata mandatului și este pasibilă controlului constituționalității.

Consacrarea constituțională a procedurii de desemnare a Procurorului General (art.125 alin. (1)) constituie o garanție a independenței acestuia și a exercitării cu imparțialitate a atribuțiilor ce-i revin conform Legii cu privire la procuratură.

Funcția de Procuror General este de cel mai înalt rang în cadrul organelor procuraturii. Rolul important al acestei funcții derivă din sarcinile care revin procuraturii, reprezentarea intereselor generale ale societății și apărarea ordinii de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, conducerea și exercitarea urmăririi penale, reprezentarea învinuirii în instanțele judecătorești, în condițiile legii.

---

² A se vedea Hotărîrea Curții Constituționale nr.10 din 16.04.2010 ș.a.

Necesitatea stabilității mandatului de Procuror General este determinată de obligațiile funcționale ale titularului.

Respectarea garanțiilor exercitării mandatului de 5 ani de Procurorul General este obligatorie pentru autoritatea abilitată cu dreptul de desemnare, în caz contrar – se diminuează esența și semnificația mandatului.

În scopul garantării independenței persoanei ce exercită o funcție de demnitate publică, normele constituționale și legale impun respectarea exercitării termenului mandatului. De regulă, destituirea presupune o procedură mai complicată decât numirea în funcție sau cel puțin una echivalentă. Procedura de destituire este expres stipulată pentru Președintele Republicii Moldova, Președintele Parlamentului ș.a. Pentru comparație, potrivit art.64 din Constituție, Președintele Parlamentului este ales cu majoritatea voturilor deputaților aleși, dar este eliberat din funcție cu cel puțin 2/3 din voturile tuturor deputaților. Această rigiditate decurge din rațiunea asigurării independenței persoanei față de acei care au votat pentru alegerea sau numirea sa. În cazul reglementării constituționale sau legale a procedurii de numire în funcție, nu este neapărat necesară reglementarea procedurii de destituire, aceasta prezumându-se.

Practica Curții Constituționale este una consistentă în acest aspect, stabilind fără echivoc faptul că organul care desemnează un înalt demnitar trebuie să respecte independența acestuia, mandatul și procedura de revocare să fie cel puțin similară cu cea de numire.

Orice abatere de la această regulă, inclusiv cea admisă prin actul contestat, contravine art.125 alin.(1) din Constituție.

Art.6 din Constituție, care consacră principiul separării și colaborării puterilor în stat, obligă autoritățile ce reprezintă cele trei puteri să-și exercite atribuțiile în strictă concordanță cu prevederile Constituției.

Procedurile privind numirea sau eliberarea din funcția de procuror într-o societate democratică, bazată pe principiul separării puterilor, trebuie să garanteze, pe de o parte, independența, iar pe de altă parte, să excludă abuzurile. Aname pentru aceste considerente procedurile în cauză sunt organizate și realizate conform Constituției Republicii Moldova, într-o manieră ce angajează obligatoriu Președintele Parlamentului și Parlamentul pentru a respecta procedurile constituționale. Destituirea presupune aceeași procedură, prevăzută expres sau care rezultă implicit din Constituție. În calitate de garant al realizării principiului separației puterilor, statuat în art.6 din Constituție, Curtea Constituțională, în conformitate cu alin.(3) art.134 din Constituție, are obligația de a declara neconstituțională orice abatere de la acest principiu.

Necesită a fi remarcată și necorespunderea Hotărârii Parlamentului contestată cu dispozițiile Legii nr.199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, conform cărora:

- în cazul în care ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin numire, temeiul legal al apariției raportului de exercitare a funcției este actul de numire (art.6 alin.(3) al Legii nr.199/2010);

- demnitarul depune jurământ în cazul în care această obligație este prevăzută de legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar (art.6 alin.(6) al Legii nr.199/2010);
- mandatul demnitarului este de 4 ani, dacă un alt termen nu este stabilit prin Constituție sau prin legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar (art.7 alin.(1) al Legii nr.199/2010);
- încetarea mandatului la expirarea termenului (art.22 alin (1) și (4) ale Legii nr.199/2010);

Pe lângă cele menționate mai sus, relevăm că actul legislativ prin care a fost numit în funcție Procurorul General, Hotărârea Parlamentului nr. 81 din 18 aprilie 2013, a avut aplicabilitate imediată care a produs efectele juridice și administrative odată cu adoptarea hotărârii și depunerea jurământului de către Procurorul General. Odată ce persoana a fost numită în funcție conform Constituției și normelor legale, ea și-a început exercitarea atribuțiilor conferite de lege (a fost admisă și a participat la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, a semnat acte procesuale și administrative etc.). Ulterior, un astfel de act de numire nu mai poate fi supus unei proceduri de abrogare sau modificare. În caz contrar, este afectată grav securitatea juridică a raporturilor de muncă.

Astfel, prin analogie simplificată, am putea presupune că orice act de angajare în câmpul muncii ar putea fi anulat de către angajator, deși eliberarea aceluia angajat poate fi realizată doar respectând o anumită procedură legală, prin elaborarea documentației corespunzătoare.

Prin asemenea proceduri abuzive ca abrogarea unui act anterior se vor încălca prevederile legale privind angajarea și eliberarea din câmpul muncii, și evident, va fi încălcat dreptul constituțional la muncă (art.43 din Constituție).

Astfel, luând act de situația de fapt și bazându-ne pe prevederile Constituției, legislației în vigoare și pe jurisprudența consacrată a Curții Constituționale, constatăm că Parlamentul a adoptat o hotărâre prin care a abrogat o hotărâre anterioară și astfel a eliberat din funcție Procurorul General cu grave încălcări a procedurii constituționale, cu încălcarea principiului unui stat de drept și separației puterilor în stat.

În concluzie la acest capitol, constatăm ilegalitatea și neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului nr. 104 din 03.05.2013 cu privire la abrogarea Hotărârii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General, care contravine și încalcă flagrant prevederile:

- art.1 alin.(2), art.2, art.6, art.7, art.39, art.76, art.124 și art.125 din Constituție;
- art.1, art.2 alin.(3), art.3, art.27, art.36 alin.(2), art.40 alin.(1)-(2), art.42 alin.(6), art.66 alin.(4) ale Legii nr. 294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură;
- art.4, art.11 și art.37 ale legii nr.780 din 27.12.2001 privind actele legislative;

- art.6, art.7 și art.22 ale Legii nr.199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică;
- Hotărârile anterioare ale Curții Constituționale: Nr. 11 din 27 aprilie 2010; Nr.14 din 07.07.2011; Nr.10 din 16.04.2010 etc.

Hotărârea Parlamentului nr. 104 din 03.05.2013 cu privire la abrogarea Hotărârii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General este nulă *ab initio*, contravine legislației și normelor constituționale, și nici nu poate fi pusă în aplicare, pentru asemenea cazuri de nihilism juridic nu există nici precedente și nici reglementări legislative aplicabile.

În vederea prevenirii prejudiciilor aduse funcționării principiilor și mecanismelor statului de drept, limitării abuzurilor, influențelor și imixtiunilor în activitatea procuraturii, **considerăm iminentă suspendarea acțiunii hotărârilor contestate, pînă la examinarea în fond a cauzei.**

V. CERINȚELE SESIZĂRII

În temeiul celor expuse mai sus, în baza articolului 135, alineatul (1), litera a) din Constituția Republicii Moldova, a articolul 4, alineatul (1), litera a) și art. 25¹ al Legii cu privire la Curtea Constituțională, și a articolului 4, alineatul (1), litera a) și art. 7¹ al Codului jurisdicției constituționale, solicităm Curții Constituționale a Republicii Moldova următoarele:

1. Primirea și examinarea în regim de urgență a prezentei sesizări;

2. Suspendarea acțiunii Hotărârii Parlamentului nr. 103 din 3 mai 2013 cu privire la Raportul Comisiei speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărârii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General și a Hotărârii Parlamentului nr. 104 din 3 mai 2013 cu privire la abrogarea Hotărârii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General;

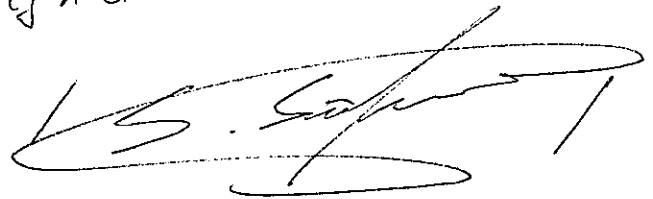
3. Exercițarea controlului constituționalității:

- **Hotărârii Parlamentului nr. 103 din 3 mai 2013 cu privire la Raportul Comisiei speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărârii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General;**
- **Hotărârii Parlamentului nr. 104 din 3 mai 2013 cu privire la abrogarea Hotărârii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General;**
- **Hotărârii Parlamentului nr. 98 din 25.04.2013 privind constituirea unei Comisii speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de**

către Parlament a Hotărîrii nr.81 din 18 aprilie 2013 privind numirea
în funcția de Procuror General.

CU CEA MAI ÎNALTĂ CONSIDERAȚIUNE PENTRU ONORATA CURTE

Serghei Sirbu

LISTA DOCUMENTELOR ANEXATE:

1. Hotărîrea Parlamentului nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General;
2. Hotărîrea Parlamentului nr.98 din 25.04.2013 privind constituirea unei Comisii speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr.81 din 18 aprilie 2013 privind numirea Procurorului General;
3. Hotărîrea nr. 103 din 3 mai 2013 cu privire la Raportul Comisiei speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General;
4. Hotărîrea Parlamentului nr.104 din 3 mai 2013 cu privire la abrogarea Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General.

HOTĂRÎRE
privind numirea în funcția de Procuror General

nr. 81 din 18.04.2013

Monitorul Oficial nr.91/304 din 20.04.2013

* * *

În temeiul art.125 alin.(1) și (3) din Constituția Republicii Moldova și al art.40 alin.(1) din Legea nr.294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură,
Parlamentul adoptă prezenta hotărîre.

Art.1. – Domnul Corneliu GURIN se numește în funcția de Procuror General pentru un mandat de 5 ani.

Art.2. – Prezenta hotărîre intră în vigoare la data adoptării.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Chișinău, 18 aprilie 2013.
Nr.81.

HOTĂRÎRE

privind constituirea unei Comisii speciale pentru examinarea circumstanțelor
adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr.81 din 18 aprilie 2013 privind
numirea în funcția de Procuror General

nr. 98 din 25.04.2013

Monitorul Oficial nr.96/315 din 27.04.2013

* * *

În temeiul art.33 din Regulamentul Parlamentului,
Parlamentul adoptă prezenta hotărîre.

Art.1. – Se constituie Comisia specială pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr.81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General în următoarea componență:

Președinte

ZAGORODNÎI Anatolie – Frațiunea parlamentară a Partidului Comuniștilor din Republica Moldova

Secretar

ȚAP Iurie – Frațiunea parlamentară a Partidului Liberal Democrat din Moldova

Membri

MUȘUC Eduard – Frațiunea parlamentară a Partidului Comuniștilor din Republica Moldova

GORILĂ Anatolie – Frațiunea parlamentară a Partidului Comuniștilor din Republica Moldova

DIMITRIU Anatolie – Frațiunea parlamentară a Partidului Liberal Democrat din Moldova

BOTNARI Vasile – Frațiunea parlamentară a Partidului Democrat din Moldova.

Art.2. – Comisia specială va prezenta Parlamentului, în termen de pînă la 7 zile, un raport privind circumstanțele adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr.81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General a domnului Corneliu Gurin.

Art.3. – Prezenta hotărîre intră în vigoare la data adoptării.

VICEPREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Liliana PALIHOVICI

Chișinău, 25 aprilie 2013.

Nr.98.

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE

cu privire la abrogarea Hotărîrii Parlamentului nr. 81
din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția
de Procuror General

Parlamentul adoptă prezenta hotărîre.

Art. 1. – Se abrogă Hotărîrea Parlamentului nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General.

Art. 2. – Prezenta hotărîre intră în vigoare la data adoptării.

VICEPREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

LILIANA PALIHOVICI

Chișinău, 3 mai 2013.
Nr. 104.

ПАРЛАМЕНТ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

о признании утратившим силу Постановления
Парламента о назначении Генерального прокурора
№ 81 от 18 апреля 2013 года

Парламент принимает настоящее постановление.

Ст.1. – Признать утратившим силу Постановление Парламента о назначении Генерального прокурора № 81 от 18 апреля 2013 года.

Ст.2. – Настоящее постановление вступает в силу со дня принятия.

ЗАМЕСТИТЕЛЬ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ ПАРЛАМЕНТА
ИЛИШАНА ПАЛИХОВИЧ

Кишинэу, 3 мая 2013 г.
№ 104.

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE

**cu privire la Raportul Comisiei speciale pentru
examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament
a Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea
în funcția de Procuror General**

Parlamentul adoptă prezenta hotărîre.

Art. 1. – Se aprobă Raportul Comisiei speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General.

Art. 2. – Se propune abrogarea Hotărîrii Parlamentului nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General.

Art. 3. – Raportul menționat este prevăzut în anexă, care este parte componentă a prezentei hotărîri.

Art. 4. – Prezenta hotărîre intră în vigoare la data adoptării.

VICEDIRECȚIA PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

ELIANA PALIOVICI

Chișinău, 3 mai 2013.

Nr. 103.

ПАРЛАМЕНТ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

**о Докладе Специальной комиссии по рассмотрению
обстоятельств принятия Парламентом Постановления
о назначении Генерального прокурора
№ 81 от 18 апреля 2013 года**

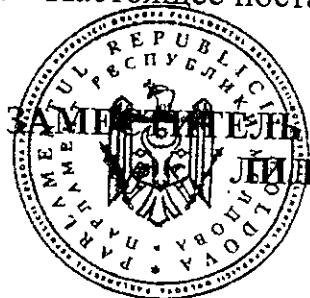
Парламент принимает настоящее постановление.

Ст.1. – Утвердить Доклад Специальной комиссии по рассмотрению обстоятельств принятия Парламентом Постановления о назначении Генерального прокурора № 81 от 18 апреля 2013 года.

Ст.2. – Предложить признать утратившим силу Постановление Парламента о назначении Генерального прокурора № 81 от 18 апреля 2013 года.

Ст.3. – Указанный Доклад приводится в приложении, являющемся составной частью настоящего постановления.

Ст.4. – Настоящее постановление вступает в силу со дня принятия.

**ЗАМЕСТИТЕЛЬ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ ПАРЛАМЕНТА
ЛЮДИАНА ПАЛИХОВИЧ**

Кишинэу, 3 мая 2013 г.
№ 103.

Raportul
Comisiei speciale pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către
Parlament a Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția
de Procuror General

Comisia specială pentru examinarea circumstanțelor adoptării de către Parlament a Hotărîrii nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General a fost creată prin Hotărîrea Parlamentului nr. 98 din 25 aprilie 2013, avînd următoarea componență:

Zagorodnîi Anatolie – președinte

Țap Iurie – secretar

Mușuc Eduard – membru

Gorilă Anatolie – membru

Dimitriu Anatolie – membru

Botnari Vasile – membru.

Reieșind din sarcinile Comisiei speciale, au fost examinate circumstanțele adoptării Hotărîrii Parlamentului nr. 81 atît sub aspect de procedură privind procesul votării și al numărării nemijlocite a rezultatelor acestuia, cît și sub aspectul respectării prevederilor legale privind cerințele înaintate față de candidatul la funcția de Procuror General.

Comisia specială a activat în baza unui program de lucru stabilit în cadrul primei ședințe din data de 26 aprilie 2013. Au fost solicitate înregistrări video de la unele companii de televiziune pentru a stabili cum au votat deputații în Parlament pe marginea chestiunii privind numirea în funcția de Procuror General în cadrul ședinței plenare din 18 aprilie 2013.

Comisia specială a lansat un apel public către deputații în Parlament pentru a depune mărturii în cadrul Comisiei cu privire la faptul dacă au votat sau nu pe marginea chestiunii menționate. De asemenea, au fost audiați și deputații care au numărat voturile și au anunțat rezultatele votării.

Pe data de 13 februarie 2013, prin Dispoziția Președintelui Parlamentului DDP/C-1 nr. 5, a fost creată Comisia specială pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General, condusă de Corneliu Gurin. În rezultatul activității comisiei menționate, pe data de 27 martie 2013 a fost selectată candidatura domnului Vitalie Pîrlog pentru a fi propusă Președintelui Parlamentului în vederea înaintării acestuia pentru numire.

Pe data de 18 aprilie 2013, Președintele Parlamentului a înaintat candidatura domnului Corneliu Gurin pentru funcția de Procuror General al Republicii Moldova, în proiectul de hotărîre a Parlamentului facîndu-se referință la art. 125

alin. (1) și (3) din Constituția Republicii Moldova și la art. 40 alin. (1) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură.

Procesul de votare și numărare a voturilor

În deschiderea ședinței din 18 aprilie 2013, conform stenogramei Parlamentului, și-au înregistrat prezența 95 de deputați, iar pe parcursul ședinței nu a fost efectuat niciun apel privind stabilirea numărului de deputați prezenți, ceea ce prezumă că pe parcursul întregii ședințe a Parlamentului acest număr nu s-a schimbat. În urma votării proiectului de hotărâre nr. 172 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General al Republicii Moldova, deputații numărători au declarat că în sectorul 1 au votat zero deputați, în sectorul 2 – 31 de deputați și în sectorul 3 – 20 de deputați, Președintele Parlamentului declarând că pentru aprobarea proiectului de hotărâre nr. 172 au votat 51 de deputați.

Ulterior, în cadrul audierilor, deputatul Ion Butmalai a declarat că, deși nu a votat pentru aprobarea proiectului de hotărâre menționat, numărătorul Oleg Sîrbu a luat în calcul și votul dumnealui. Declarațiile lui Ion Butmalai au fost probate și prin examinarea de către Comisie a înregistrărilor video, puse la dispoziție de mai multe posturi de televiziune. Deputatul Ion Butmalai și-a argumentat nesusținerea candidaturii lui Corneliu Gurin prin faptul că acesta nu corespunde cerințelor legale pentru numire în funcția de Procuror General.

Doamna deputat Maria Ciobanu a declarat în cadrul audierilor că în momentul votării nu se afla în sala de ședințe, acesta fiind un mod de a-și declara nesusținerea candidaturii propuse la funcția de Procuror General, care, în opinia dumneaei, nu corespunde criteriilor. În virtutea absenței sale, deputatul Gheorghe Mocanu a numărat și votul doamnei Maria Ciobanu.

Deputatul Gheorghe Mocanu a declarat Comisiei că în sectorul 3 sînt 32 de deputați și, de regulă, numărarea se efectuează prin scăderea numărului de deputați din fracțiunile care au declarat că nu vor vota. Totodată, deputatul Gheorghe Mocanu a declarat că nu exclude faptul că a numărat și deputații din alt sector, care, la acel moment, nu se aflau la locurile din sectorul în care stau de regulă și că a numărat 20 de voturi fără a ști din ce sector fac parte, dată fiind existența unei mobilități a deputaților în sala de ședințe a Parlamentului.

În urma audierilor, examinării înregistrărilor video, precum și a analizei cadrului normativ ce reglementează procedurile de votare și totalizare a rezultatelor votării, Comisia specială a constatat:

1) Numărul de voturi „pentru” a fost 49, dar nu 51, cum a anunțat Președintele Parlamentului.

2) În lipsa unor reglementări clare privind procedura de votare, numărare și totalizare a rezultatelor votării, Președintele Parlamentului a anunțat eronat numărul de deputați care au votat pentru aprobarea proiectului de hotărâre nr. 172 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General al Republicii Moldova.

3) Președintele Parlamentului nu a asigurat buna organizare a procesului de votare, creînd suspiciuni privind caracterul intenționat al unei asemenea situații pentru a manipula rezultatul votării.

Reglementările juridice privind desemnarea și numirea în funcția de Procuror General

Comisia specială, de asemenea, a analizat și cadrul juridic pertinent care reglementează activitatea Procuraturii, precum și condițiile pe care urmează să le întrunească candidatul pentru funcția de Procuror General.

Astfel:

Articolul 124 alineatul (2) din Constituția Republicii Moldova prevede că sistemul organelor Procuraturii cuprinde Procuratura Generală, procuraturile teritoriale și procuraturile specializate.

Articolul 124 alineatul (3) din Constituția Republicii Moldova prevede că organizarea, competența și modul de desfășurare a activității Procuraturii sînt stabilite prin lege.

Articolul 125 alineatul (1) din Constituția Republicii Moldova prevede că Procurorul General este numit în funcție de către Parlament, la propunerea Președintelui acestuia.

Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură prevede că Procuratura Generală este condusă de Procurorul General și este ierarhic superioară tuturor organelor Procuraturii (art. 23). Articolul 31 al aceleiași legi, stabilind ierarhia procurorilor în raport cu funcția ocupată în sistemul organelor Procuraturii, enumeră Procurorul General la litera a).

Cele menționate ne confirmă că Procurorul General este parte internă și integră a sistemului Procuraturii, astfel că numirea lui în funcție nu poate încălca principiile de organizare a activității Procuraturii, inclusiv principiul independenței, care, conform art. 2 din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, exclude posibilitatea de subordonare a Procuraturii autorității legislative și celei executive, precum și de influență sau de imixtiune a unor alte organe și autorități ale statului în activitatea Procuraturii.

În așa mod, prevederile art. 125 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, conform cărora Procurorul General este numit în funcție de către Parlament, la propunerea Președintelui acestuia, se aplică în condițiile Legii nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură.

Articolul 36 alineatul (1) din Legea cu privire la Procuratură stipulează expres condițiile generale de numire în funcția de procuror, iar alineatul (2) stabilește condițiile de numire a Procurorului General: „În funcția de Procuror General poate fi numită persoana a cărei calificare profesională și experiență de lucru din ultimii 15 ani sînt corespunzătoare realizării sarcinilor Procuraturii”.

Articolul 37 din Legea cu privire la Procuratură prevede care sînt abilitățile profesionale obligatorii pentru candidații la funcția de procuror:

„(1) La funcția de procuror poate candida persoana care a absolvit cursurile de formare inițială a procurorilor la Institutul Național al Justiției.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), la funcția de procuror poate candida persoana care, anterior, a activat în calitate de procuror sau, în ultimii 5 ani, a activat în calitate de judecător, anchetator, ofițer de urmărire penală, de avocat, avocat parlamentar, de notar, jurisconsult, de consultant (consilier) al instanței de judecată, în funcțiile de specialitate juridică din aparatul Curții Constituționale, al Consiliului Superior al Magistraturii, al autorităților publice. În vechimea în specialitatea juridică se includ, de asemenea, perioadele în care persoana licențiată în drept a exercitat mandatul de deputat, a activat în calitate de membru al Curții de Conturi, de profesor titular de drept în instituțiile de învățământ superior, de executor judecătoresc, de grefier.”

Numirea în funcție se efectuează în condițiile legii, de către autoritatea abilitată, în dependență de ierarhia procurorilor în raport cu funcția ocupată în sistemul organelor Procuraturii (articolul 40 din Legea cu privire la Procuratură).

Astfel, desemnarea candidatului la funcția de Procuror General se efectuează în condițiile legii.

În lumina celor expuse și identificând circumstanțele propunerii candidatului la funcția de Procuror General de către Președintele Parlamentului, Comisia a stabilit:

1) Candidatul la funcția de Procuror General nu corespunde condițiilor de numire și abilităților profesionale stabilite prin lege (stagiul de activitate profesională corespunzătoare (anii 1995–2005, 2010–2013) – 13 ani total, cu întrerupere în ultimii 15 ani din 2005 până în 2010).

2) Necoresponderea cu realitatea a informației din CV-ul prezentat deputaților în Parlament cu privire la vechimea în muncă în calitate de avocat, în CV fiind indicat anul 2009. Conform informațiilor prezentate de Ministerul Justiției, licența de avocat a candidatului la funcție este înregistrată la Ministerul Justiției cu nr. 1834 la data de 16 ianuarie 2010, iar până în prezent domnul Corneliu Gurin nu a înregistrat la Ministerul Justiției niciuna din formele de organizare a activității de avocat prevăzute de Legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, aceasta fiind una din condițiile obligatorii pentru dreptul de a exercita profesia de avocat.

3) Fiind abilitat cu dreptul de a propune candidatului la funcția de Procuror General, Președintele Parlamentului nu a acționat în strictă corespundere cu legislația în vigoare și nu a respectat procedura prevăzută de Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură.

4) Candidatul la funcția de Procuror General a fost înaintat eludându-se prevederile art. 125 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, ale art. 36 alin. (1) și (2), ale art. 37 alin. (1) și (2), ale art. 40 din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, făcându-se abstracție de prevederile legislației în vigoare a Republicii Moldova.

5) Prin acțiunile sale, Președintele Parlamentului și-a depășit abuziv competențele, ignorând prevederile legislației în vigoare a Republicii Moldova, substituindu-se în atribuțiile exclusive procedurii legale.

6) În substanța lor, acțiunile Președintelui Parlamentului reprezintă anihilarea independenței sistemului Procuraturii în limitele prevăzute de Constituție și de legislația în vigoare.

Luând act de cele expuse, Comisia specială conchide:

Procedura de numire a Procurorului General de către Parlamentul Republicii Moldova la propunerea Președintelui Parlamentului s-a efectuat cu încălcare gravă a legislației în vigoare a Republicii Moldova.

În urma constatărilor menționate, Comisia specială recomandă Parlamentului:

1. Identificarea surselor financiare pentru procurarea și instalarea sistemului electronic de vot pentru a nu admite pe viitor manipulări cu rezultatele votării.

2. Elaborarea și aprobarea de către Biroul permanent al Parlamentului a unor reglementări clare privind procedura de votare, numărare și totalizare a rezultatelor.

3. Abrogarea Hotărârii Parlamentului nr. 81 din 18 aprilie 2013 privind numirea în funcția de Procuror General.

4. Respectarea prevederilor cadrului legislativ pertinent în procesul de selectare a candidatului pentru funcția de Procuror General.